

בש"פ 6499/22 - דניאל צבר, אורלי צבר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6499/22

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקשים: 1. דניאל צבר
2. אורלי צבר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע מיום 22.8.2022 בה"ת 14616-08-22
שניתנה על ידי כבוד השופטת לחיאני שחם

בשם המבקשים: בעצמם

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת טל לחיאני שחם) מיום 22.8.2022 בה"ת 14616-08-22. במסגרת החלטה זו נדחה ערר המבקשים על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע מיום 6.7.2022, אשר ציווה על מחיקת בקשתם להורות על איסור שימוש והשמדת מסמכים שנתפסו על ידי המשיבה.

אף מבלי להידרש לאמות המידה המצומצמות הדרושות לשם קבלת רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי"), אני סבור כי דין הבקשה להידחות על הסף. זאת, משום שצדק בית המשפט המחוזי בקביעתו כי מחיקת הבקשה נעשתה כדין, בשל חוסר סמכות לדון בה. כפי שהובהר למבקשים, מקומן של טענותיהם נגד החלטותיו של בית הדין למשמעת ביחס לתפיסת המסמכים הוא במסגרת אותו

עמוד 1

הליך, ובמקרה הצורך, במסגרת ערכאת הערעור המתאימה, בהתאם לס'43(א) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963) (להלן: החוק). מקור הסמכות עליו מצביעים המשיבים בבקשה שלפניי, סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי, (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, אינו רלוונטי לסעד המבוקש הלכה למעשה על ידם (מניעת השימוש במסמכים על ידי המשיבה במסגרת ההליך המשמעתית המתנהל בעניינם), שכן פסילתן של ראיות במסגרת הליך משמעת מסורה לשיקול דעתו של בית הדין למשמעת (ראו סעיף 11 לחוק, המפנה, בין היתר, לסעיף 8 ל), התשכ"ט-1968).

אשר על כן, בקשת רשות הערר נדחית. אין לי אלא להצטרף להבהרת בית המשפט המחוזי בסיום פסק דינו כי על המבקשים "להקפיד על סדרי הדין והגשת בקשות לפני המותב הרלבנטי בדין על מנת למנוע בזבוז משאבים ותקלות". טוב יעשו המבקשים אם יתנו דעתם להבהרה זו, ומוטב מאוחר מאשר לעולם לא.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשפ"ג (3.10.2022).

ש ו פ ט